

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9421/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Немања Васиљевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ГГ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Илија Дражић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 601/25 од 26.02.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 601/25 од 26.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 601/25 од 26.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 2046/22 од 12.11.2024. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцима исплате 371.000 евра са законском затезном каматом обрачунатом на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена почев од 11.04.2014. године до исплате; у делу којим је одбијен предлог тужилаца да се одреди привремена мера којом би се туженима, као власницима забранило отуђивање, оптерећивање и располагање непокретности: број, упис број, фолијум, том ... из архиве, књига број ... из одељка број ..., јединствени регистарски код ..., опис непокретности – ..., ... спрат, ... врата, што је јединица број ..., на ... спрату, куће означене бројем ... у улици ... у ..., где је део блока коме припадају бројеви ... и ... у тој улици, стамбеног комплекса „...“ – намењена за становање и састоји се од разних просторија и санитарних просторија – има површину 146 м² – граничи се на западу са станом прва врата на истом спрату и кућом и са одмориштем степеништа где је улаз – поред тога на четири стране света граничи се са

ваздушном или вертикалном пројекцијом заједничке зоне, на југу линијом која дели зидове истог спрата куће број ... – њени удели у заједничким елементима износе 10% куће и шездесети део стамбеног комплекса – у складу са посебном нормом број 6 режима заједнице укупне непокретности, овој непокретности се додељује употреба и располагање паркинг места, бројеви ... и ... и остава број ..., који се налазе у нивоу подрума, уписана је на име супружника господина ВВ, носиоца југословенског пасоша број ... и госпође ГГ1 носиоца хрватског пасоша број ..., за ... код, сигурности верификациони код /.../: Њихово заједничко брачно власништво, стечено куповином, како стоји у упису број ... од 14.04.1994. године, непокретности број ..., уписане у фолиум ..., том ... архиве, књига ..., одељка ..., извршеног на основу јавнобележничког записа који је дана 01.02.1994. године сачинио нотар из овог града, господин ДД, број ... у његовом уписнику, терети: нема уписаних терета. Све уписано у јавни регистар непокретности ... – Регистар земљишних књига; у делу којим су тужиоци обавезани да туженима накнаде парничне трошкове од 848.626,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд није учинио ни битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 396. ЗПП, пошто пресуда садржи правилне и довољне разлоге о неоснованости битних жалбених навода. Ревидент понавља жалбене наводе да је достава тужбе била уредна и да супротно закону није донета пресуда због пропуштања. Пошто из садржине списка следи да тужени приликом првобитне доставе тужбу нису примили у складу са правилима о личној достави из члана 141. ЗПП, другостепена пресуда у овом делу садржи јасне и законите разлоге.

Према утврђеном чињеничном стању, 04.03.2012. године закључен је уговор о зајму између „...“, правног лица регистрованог у .., као зајмодавца и ВВ, као зајмопримца. У уговору је наведено да се позајмица врши у сврху спонзорства означеног ... у ... и да уговор престаје да важи 31.12.2012. године, осим ако се по споразуму не продужи и да ће до тог датума зајмопримац исплатити цео износ зајма зајмодавцу. Предвиђено је да ће накнаду зајмодавцу стране уговорити посебним уговором, те да сва права која из њега проистичу неће уступати ни једна уговорна страна. Дана 07.11.2012. године сачињено је писмено које је насловљено као уговор. Исправу су потписали само тужени, супружници и своје потписе оверили код нотара у Као друга уговорна страна означени су тужиоци, супружници. Овом исправом тужени ВВ признаје да тужиоцу АА дугује 371.000 евра, са обавезом да дуг врати у року 6 – 9 месеци, а тужена ГГ као ВВ супруга даје пристанак на признавање дуга, као и остале преузете обавезе у мери у којој могу утицати на имовину и финансијске

интересе брачне заједнице. Тужени су овом исправом преузели обавезу да продају своју непокретност, ближе описани стамбени објект у Општини ... у ... и да из тог новца измире дуг тужицу АА, те се констатује да му нуде пун посед на непокретности. Тужени су преузели и обавезу да на захтев тужиоца АА сачине одговарајући документ о купопродаји, односно уступању непокретности ради измирења признатог дуга у том документу. Тужилац АА је Окружном суду у Лугану поднео тужбу против туженог ВВ, у којој наводи да је од позајмљеног износа у висини 371.000 евра од стране Компаније „...“ ..., преостао дуг за плаћање од 121.000 евра са каматама. У том поступку тужилац наводи да је правно лице које је зајмодавац почев од 30.12.2014. године у ликвидацији. Пошто је тужени оспорио активну легитимацију тужиоца и истакао да је уговором искључено преношење потраживања на трећа лица, суд је решењем од 03.11.2017. године оценио да је тужба неприхватљива, у скраћеном поступку због спорних чињеница.

Тужиоци у овој парници тужбу заснивају на тврдњи да осим позајмице правног лица „...“ регистрованог у ... постоји други уговор о зајму истог износа између физичких лица, како је то означено исправом од 07.11.2012. године. Ову тврдњу, по оцени нижестепених судова заснованој на одредбама чланова 228. и 231. ЗПП нису доказали. Са полазиштем на утврђене чињенице да је износ од 371.000 евра туженом ВВ позајмило правно лице регистровано у ..., да је у сврху враћања 121.000 евра као преосталог дуга по том уговору тужилац иницирао поступак пред судом у Швајцарској и да та тужба није прихваћена због оспорене активне легитимације, да је по уговору закљученом 04.03.2012. године било искључено преношење потраживања на трећа лица, да тужилац АА није пружио доказе да је правно лице које је зајмодавац ликвидирано и на њега – физичко лице пренето потраживање, да писмено сачињено 07.11.2012. године по својој садржини представља правни посао (једнострану изјаву) о начину обезбеђења враћања позајмљеног износа а не самостални извор облигације, нижестепени судови одбијају постављени тужбени захтев из разлога што не постоји правни однос који би тужене чинио пасивно легитимисаним у овој парници.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови одлучили када су тужбени захтев одбили, као неоснован.

Оквире расправљања и одлучивања у свакој конкретној парници опредељују чињенични наводи тужбе и садржина постављеног тужбеног захтева. У току овог поступка тужиоци нису пружили доказе који би по члану 231. став 1. ЗПП водили чињеничном закључку да постоји пуноважан уговор, односно други материјалноправни однос између тужених, као дужника и тужилаца, као поверилаца, који би тужиоце чинио активно легитимисаним да захтевају исплату спорног износа од 371.000 евра. Наиме, тужилац тврдњу о постојању неизмирене обавезе тужних у висини од 371.000 евра заснива на исправи сачињеној 07.11.2012. године, чија правна природа и дејство су правилно оцењени од стране нижестепених судова. Разјашњено је и да је тужилац пред судом у Лугану тврдио да је он правни следбеник правног лица регистрованог у ..., пошто је иницирао поступак ликвидације 30.12.2014. године, али ни пред тим судом, а ни у овој парници, он није пружио доказе да је правно лице ликвидирано и да је надлежни орган на њега пренео потраживање из уговора о зајму закљученог 04.03.2012. године.

Произлази да не постоји пуноважан правни основ за потраживање тужилаца у висини од 371.000 евра који би их чинио активно легитимисаним у овој парници.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке по ревизији, па је на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**